هفته نامه
اتحاد اسلامی
بیانگر آرمان اتحاد اسلامی افغانستان
PROPERTY OF ACKU

دولتی قواو دملیشو اته تنه جنرالان او څه دپاڅه دری نیم زره گلم جمان بندیان کړی
(قوماندان خالد) (۳)مخ

قیام ملی یا دسیسه ء بین المللی ؟!
ص (۲)

شماره ء مسلسل(۳۲۰)سال دهم ـ شماره ء بیست و چهارم ـ پنجشنبه (۲۳) جدی ۱۳۷۲ هـ ش (۲)شعبان ۱٤۱٤ هـ ق (۱۳) جنوری۱۹۹٤میلادی

د هیواد د روان سیاسی او پوځی حالت په هکله د افغانستان د اسلامی اتحاد ابلاغیه

له کوم وخت را هیسی چی د نجیب رژیم له منځه تللی، کمونستانو د دوستم د باندی دننه ځانونه پټ کړی وو، او د عمومی ښمنی څخه په استفادی سره د اسلام د بهرنیو او کورنیو دښمنانو په لمسه د جهادی ځواکونو تر منځ ئی د فتنی، اختلاف او شخړو اور ته لمن وهله، او دمجاهدینو د اختلاف په سیوری کسی یی بیا ځانونه منظم کول.

د افغانستان اسلامی اتحاد له پیل څخه تر اوسه په دی عقیده وو او ټینگار ئی وریاندی کاوه چی جهادی تنظیمونه باید خپل اختلافات او نزاکتونه یوی خوا ته کړی او د اسلام ددغو قسم خوړلو دښمنانو خبره فیصله کړی او د هغوی د جلبولو او پناه ورکولو څخه ډډه وکړی، ځکه دغه دښمنان هیڅکله هم د خپلی کړی لاری څخه اوښتونکی نه دی، او هر کله چی فرصت پیدا کړی او په خپلو پښنو ودریږی نو اسلام ته د زیان او تاوان اړولو څخه به هیڅ دریغ ونکړی، او همدا اوس مونږ وینو چی په تیرو شلو میاشتو کښی د مجاهدینو تر منځ د ټولو بدبختیو سبب او لامل همدغه کمونستان دی. اوس چی د کمونستانو په لاربنوونه، ددوستم ورروستی سازش او جنایت ټولو ته څرگند شو دا ددی خبری ښکاره ثبوت دی چی دوی په خپل کفر او جنایت پښیمانه ندی ځکه کفر ددوی په زړونو او مغزونو کښی ځای نیولی او اوس ددی وخت را رسیدلی دی چی:

۱- جهادی تنظیمونه دی خپل ټول اختلافات یوی خوا ته کیږدی او ددین، ناموس او اسلام دغه قسم خوړلو دښمنانو ته دپناه نه ورکوی، او نه دی د هغوی ملاتړ کوی او همدا رنگه د هغوی په ژمنو او خبرو دی باور نکوی.

۲- ټول جهادی ځواکونه دی ددی ښه فرصت څخه په استفادی سره د اسلام او هیواد دغه دښمنان له صحنی څخه د باندی کړی او د هغوی ټغر دی د تل لپاره ټول کړی.

۳- تول جهادی قوتونه دی د جهاد د سپیڅلی هدف او ارمان پلی کیدو زمینه برابره کړی.

بنام خداوندی که بی اندازه مهربان و نهایت با رحم است

سرمقاله

اوربند یعنی څه؟

داسلامی انقلاب دپیلامی ټکی همدادی چی دنړی له مخی نه جاهلی نظامونه پای ته ورسیږی، دغیر الله بندگی پریښودلای شی، کفر، شرك او دهغو انواعو او ډولونو سره بی امانه مبارزه او نه پخلاکیدونکی جنگ پیل شی او داجنگ تر هغه وخته ادامه پیدا کړی چی لاندی دوه صورتونه تحقق مومی:

اول داچی داسلام مقابل لوری هرڅوك چی وی اسلام و منی .

دویم داچی داسلامی دولت جزیه دی ومنی.

دریم صورت بیاهم جنگ دی تر هغه چی دالله کلمه اعتلا ومومی کفر، کافران او دهغوی کافرانه ، مشرکانه او الحادی انگیرنی نور دخدای جل جلاله دبندگانو لپاره ستونځی پیدانکړی او په پای کی دجاهلی نظامونو په ځپلو پسی اسلامی حکومت جوړ شی.

زموږ اسلامی انقلاب هم که څه هم په یوه اسلامی ټولنه کی پیل شو خو لامل یی هماغه و چی پخوامی یاد کړ یعنی زموږ دټولنی پرسیاسی او اداری نظام باندی چی په تاریخ کی ډیر سرسخته کفار(ملحدین) چی هیڅ آسمانی کتاب نه منی، له خدای جل جلاله نه منکر دی، معنویات له یوی مخی دطبعیت کرشمی بولی او انسانی اخلاق هغوی ته له سره ارزښت نه لری، مسلط شول او زموږ دچارو واگی هغوی ته په لاس ورغی... هغوی کمونستان وو (خلقیان او پرچمیان)... دهغو کمونستانوروزل شوی گوډاگیان چی زموږ دهیواد په شمالی
ص(۷)

جنگهای اخیر تقریباً یکصد هزار نفر را مجبور به ترک کابل کرد
ص(۸)

تانابودی کامل ملحدین جنگ ادامه خواهد یافت / استاد ربانی

روز نامه ء جنگ ۱۲ جنوری :

استاد برهان الدین ربانی رئیس جمهورافغانستان اعلان کرده است که جنگ فعلی در مرحله ء فیصله کن داخل شده است واین جهاد تا نابودی کامل نیروی ملحدین ادامه خوا هد یافت .

پروفیسر ربانی که روز سه شنبه از کابل ذریعه ء تیلفون با خبر نگاران صحبت می کرد ، گفت : این جنگ ، جنگ قدرت نیست بلکه جنگی است در بین مسلمانان وکمونستها ، زیرا کمونستهامی خواستند طی یك دسیسه ء پلان شده ، برکابل تسلط حاصل نمایند وبرای تنفیذ این پلان خویش بطور ناگهانی بر کابل حمله ورشدند اما نیروهای ما آنها را عقب زدند .

رئیس جمهور گفت :

درین جنگ ، حزب اسلامی حکمتیار ومجددی وملیشه های دوستم متحد هستند اما تنظیم های بزرگ وکوچك جهادی همه علیه ملیشه ها اعلان جهاد کرده اند.

وی افزود : جنگ فعلی بر دولت تحمیل شده است ومجاهدین فیصله کرده اند که عناصر توطئه گر وتروریست راتصفیه نمایند

استاد ربانی خبر فرارخود ازکابل را تردید کرد وگفت این خبر جزء پروپاگند کمونستها ویهودها وامریکائیها است. وی افزود که فرماندهی قوای دولتی درین جنگ عملا دردست خود اوست ودولت بر اوضاع کنترول دارد وامت مسلمه بزودی خبر خوش تصفیه ء بغاوت کنندگان راخواهند شنید.

پاکستان بیا داوربند غږ پورته کړ

دوینی دبندیدو او سولی راوستو په خاطر باید دجمعی په ورځ اوربند نافذ شی

نوای وقت- دمرغومی /۲۲ :

دپاکستان جمهور رئیس اوصدر اعظمی بینظیربوټو دکابل دروانی جگړی کی بوختو خواوباندی غږ کړی چی باید یو ځل بیا اور بند وکړی .

دخبرونو له مخی دوی غوښتنه کړی چی باید دجنوری په ۱٤ مه چی دجمعی له ورځی سره سمون خوری دسهار ٦ بجوراهیسی اوربند مراعات کړی او دخپلو ستونزو دحل کولوپه خاطرخبروته غاړه کیږدی هغوی زیاته کړی دافغانستان سیاسی ډلی باید داسلامی کنفرانس دغونډی ترجوړیدو له جگړولاس واخلی .

دبلی لوری داسلامی کنفرانس خاص استازی ، دایران ، سعودی عربستان او دملگرو ملتواستازی هم دسولی دراوستو په خاطر هلی ځلی پیل کړی او دایران داسلامی جمهوریت هیئت کابل ته حان رسولی اوهلته یی دافغانی مشرانو سره دروغی ، جوړی په خاطر خبری کړی.

اعلان جهاد وموقف اتحاد

بامداد روز شنبه ۱۱- جدی ملیشه های ملحد وکمونست برهبری رشید دوستم یورش خونینی را علیه مردم بیدفاع کابل وبزعم باطل شان به هدف سر نگونی دولت اسلامی افغانستان براه انداختند ودولت اسلامی وتعداد زیادی ا زتنظیمهای جهادی وشورا های مجاهدین در ولایات کشور علیه ملیشه های بیدین و سرداران کمونست ایشان اعلان جهاد نمودند ومجاهدین قهرمان ازسراسر کشور در مقابل ملیشه ها این بقایای رژیم منفور کمونستی با شور وشوق زائد الوصفی به جهاد پرداختند ومناطق زیاد ومهمی را در کابل وولایت های شمال ازلوث وجود ملیشه ها پاکسازی کردند واین جهاد مبارك همچنان در کابل، و ولایات هنوزهم بشدت ادامه دارد.

اتحاد اسلامی افغانستان که مخلص ترین تنظیم جهادی بوده وموقفهای قاطع وانعطاف نا پذیر آن در برابر کمونستها وهمهء دشمنان دین ووطن ودر رابطه با اقامهء حکومت خالصا اسلامی درکشور از آغاز انقلاب اسلامی تا اکنون بهمگان معلوم است ، در برابر این دسیسهء شیطانی کمونستهای مزدور نیزموقف قاطع وصریح واسلامی گرفت وقیادت مدبر اتحاد، مجاهدین خودرا دستور دادکه علیه کمونستها وملیشه های ملحد وجانی در هر جایی که هستند به جهاد پردازند وبه این جهاد خود تا زمانیکه همهء آثار کفر وکمونیزم از کشور بر چیده نشده است ، ادامه بدهند .

رهبری اتحاد اسلامی همیشه به این نظر بوده وهست که مصدر همهء مشکلات ونابسامانی های موجود در کشور کمونستها هستند وتازمانیکه این جراثیم کفر والحاد واستعمار در جسم پاك ملت ما لانه دارند، هرگز نمیتوان حکومت اسلامی مستحکمی را که آرمان این ملت مومن وایثار گر است ، درکشورپیاده کرد واز ثمرات انقلاب اسلامی بهره مند شد .

این کمونستهای جنایتکار بخصوص بخش نظامی آنها برهبری رشید دوستم بودندکه به یاری اربابان روسی خویش ، افغانستان را به مخروبهء وحشتناکی مبدل ساختند وچهارده سال مسلسل علیه اسلام وملت جنگیدند واکنون همین کمونستهای جنایتکار هستند که بزیر پرچم دوستم گردآمده اند وبه هر وسیله وهر دسیسه یی برای از بین بردن انقلاب اسلامی ملت وحاکم ساختن مجدد کمونزم در کشور متوسل میشوند .

بعد از سرنگونی حکومت کمونستی وقیام دولت اسلامی ، دوستم وملیشه هایش شهر مزار شریف را مقر خود قرار دادند وهمهء سران کمونیزم از قبیل ببرك، مزدك ، کاویانی وهمهء گروهك های الحادی از قبیل ستمی ها ومائویست ها وخلقی ها وپرچمی هارادر اطراف خودگرد آوردند تا به مشورهء آنها پلان طرح کنند ودسیسه بسازند .

اینکه ملیشه ها مزار شریف را مرکز فرماندهی خود ساختند عملی بود پلان شده ونه تصادفی واین پلان قبل ازسرنگونی نجیب بدستور امریکا وروس وکمونستهای آسیای میانه طرح شده بود .

کمونستهای باقیمانده از رژیم کمونستی برای تحقق اهدافی چند این مرکزیت را برای خود بر گزیده بودند ، که مهمترین آن امکان تماس مستقیم با کمونستهای آسیای میانه وبهره مند شدن از کمکهای ایشان بود .

تماسهای مستقیم ورفت وآمدها وهمکاری های متقابل وروابط تنگاتنگ کمونستهای آسیای میانه وملیشه کمونستهای افغانستان ثابت ساخت که بقایای رژیم سرنگون شدهء کمونستی ، دشمنی خودرا با اسلام وکشور کنار نگذاشته اند ودر صدد انتقام گیری از ملت مومن وفرزندان مجاهدش هستند قیادت مجاهد اتحاد اسلامی با شناخت عمیق ازطینت خبیث وعقیده ء الحادی تغییر ناپذیر کمونستها، همیشه مخالف ایشان بوده وبه برادران مجاهد خویش (رهبران تنظیمهای جهادی) مشوره داده است که کمونستها وملیشه هارا ازکنار خود واز ادارات دولتی دور برانند وبعوض اعتماد واتکابر آنها به برادران مجاهد خود اعتماد کنند وبا کنار گذاشتن اختلافات ذات البینی خویش وحل آنها در

ص(٦)

قیام ملی یا دسیسهء بین المللی ؟!

ملیشه های کمونست از نخستین روز تمرد شان علیه دولت اسلامی واعلان جنگ علیه ملت ، نغمهء شومی را سر داده اند که گویا این جنگ خونین ایشان قیام ملی است وگویا تنظیمهای جهادی همه با ایشان هستند ودر پهلوی شان برای سر نگون ساختن دولت اسلامی می جنگند! این ادعای ملیشه کمونستها که تنظیمهای جهادی به ایشان پیوسته اند با موقفگیری های مجاهدانهء تنظیمها ی جهادی که اکثریت شان علیه ملیشه کمونستها اعلان جهاد نموده وعملا در جهاد برضد آنها شریك شدند، مانند ادعا های پیشرفت شان در جبهات جنگ دروغ ثابت گردید وبه شرمندگی وسیاه رویی شان افزود واینکه نام این تمرد را قیام ملی گذاشته اند نیز با ایستادن اکثریت قاطع مجاهدین در پهلوی دولت اسلامی واعلان حمایت ازجهاد بر ضد ملیشه ها که انعکاس گسترده یی در سراسر کشورداشت ، عکس آنرا ثابت ساخت وخاطرهء مارچهای دروغین را در اذهان تداعی کرد که درزمان حکومت این کمونستهای لعین بخصوص دوره های تره کی وامین از رادیو کابل اعلان میشد وبمجرد ذکر منطقه یی که در آن از مارچ مردم به نفع دولت کمونستی خبر داده میشد مردم می دانستند که در آن منطقه قیامی علیه دولت کمونستی صورت گرفته ومردم دست به جهاد زده اند . واقعیت اینست که این جنگ، جهادی است مقدس وقیامی است مبارك علیه بقایای کمونزم در کشور وهمهء ملت از آن حمایت مینماید و فرد فردملت حاضر است برای پاکسازی میهن از چوچه های لینن وجواسیس روس ودر هم کوبیدن آخرین سنگر کفر والحاد سالیان متمادی دیگر بجنگد وآتش مقدس جهاد را تاسوختن وخاکستر شدن خس وخاشاك با قیمانده از طوفان سهمگین کمونزم که چهارده سال در کشور ما مصیبت آفرید، شعله ور نگهدارد.

آری ! همهء ملت میداند که سخنان کمونست ملیشه ها جز دروغ ومکر وحیله چیزی دیگری نیست وایشان در مدت چهارده سال حکومت شیطانی شان حتی یك کلمه راست نگفته اند ، ولی با آن همه دروغهای شاخدار نتوانسته بودند، ملت را بفریبند واکنون هم نخواهند توانست با اکاذیب و اراجیف شیطانی خویش جز دیوانگان تشنهء قدرت ، کسی را فریب بدهند ، اما یك حقیقت دیگر وجود دارد که شاید جز عده ء محدودی ، عامهء مردم از آن اطلاع نداشته باشند وآن اینکه ملیشه کمونستها دراین دسیسهء ابلیسانهء خویش تنها نیستند واربابان ورفقای کمونست شان در آسیای میانه وروسهای جنایتکار عملا در این جنگ به نفع ملیشه ها شرکت دارند .

شاهدان عینی وحلقات مجاهدین از شرکت عساکر کمونست ازبکستان که از نگاه شکل وزبان با ملیشه های دوستم کاملا شباهت دارند، در جنگ علیه دولت اسلامی ومجاهدین خبر میدهند واین نکته را تأیید میکنند که بمباردمان چندروز قبل کابل وهمچنان بمباردمان مواضع مجاهدین در ولایت قندز توسط طیاره های جنگی ازبکستان صورت گرفته است زیرامیدان هوایی مزار شریف توسط طیارات تورن اسماعیل خان در نخستین روزهای نبرد بمبارد شده واز کار افتاده بود ونیز این طیاره ها از

ص(۷)

ژبنی او قومی مسایل دچاله پلوه او دڅه لپاره عنوانیږی ؟!

کله چی په ټولی نړی کی دافغانستان دجهاد له برکته دکمونیزم لمن په ټولیدو شوه او روسان وپوهیدل چی پښنی یی په افغانستان کی سستی شوی په دی فکر کی شول چی څنګه دیوی خوا دخپلو کمونستانو (خلقیانو - پرچمیانو) ژوند په راتلونکی کی تضمین کړی اودبلی خوا ددی ویری ځان بی غمه کړی چی منځنی آسیا کی داسلام دخپریدواو دخلکو داسلامی احساساتو را پاریدومخه ونیسی ځکه و چی دوی تصمیم ونیوه چی باید دخپلو ګوډاګیانو ژبنی اختلافات دمجاهدینو ډلوته ننه باسی او په دی توګه دوی له خپل ا صلی هدف څخه منحرف کړی ، دتنی کودتا او حزب اسلامی تر څنګ دهغه دریدل په همدی خاطر یو حرکت و ، دوی غوښتل دتنی په راننوتو سره حزب اسلامی دخپل اصلی هدف څخه چی داسلامی حکومت جوړول دی منحرف کړی او دنشنلیستی مسایلو په لومه کی ونښنلوی، دا چی هغه ترکومه په دی کار کی بریالی شو ؟! اووی کولی شول چی حزب له خپل اصلی هدف څخه واړوی بیل بحث دی خو داروښانه ده چی په دی حرکت سره دتنی ملګری په دی بریالی شول چی خپل راتلونکی ژوند تضمین کړی.

تردی وروسته دجمعیت اسلامی په پلوی دځینو پرچمیانو او دوستم ملیشو دریدل چی په نتیجه کی دنجیب رژیم رانسکور شو په هماغه پل باندی پل ایښودل و چی غوښتل یی جمعیت اسلامی دخپل هدف څخه منحرف کړی او دنشنلیستی مسایلو په حدودوکی دهغوی هڅی پر مخ لاړی شی ځکه په داسی حال کی چی جهاد ددی لپاره پیل شوی و چی افغانستان کی به اسلامی نظامی حاکم کیږی او په دی ترځ کی ټول پخوانی واکداران که دهری قبیلی و خائنین بلل کیده او ددی هڅی کیدی چی داسلامی حکومت دجوړیدو په صورت کی به دټولو ملیتونو حقوق داسلام په سیوری کی خو ندی کیږی دشمال به اصطلاح داسلامی جنبش جوړیدل بله څه معنی لرلی شی ؟ خو وروسته چی په اصطلاح دجنبش رهبری وپوهیده چی جمعیت قدرت ته ورسیدو په خاطر له دوی څخه دیوی وسیلی په توګه کار اخیستی له جمعیت ځخه یی ورو ورو فاصله ونیوه او په دی فکر کی شول چی خپلی پښنی مضبوطی کړی دشمال دجنبش تر نامه لاندی ددوی هڅی ، موجودیت او پاتی کیدل یواځی او یواځی ددی لپاره دی چی دوی داسلامی حکومت دجوړیدو مخه ونیسی او کومی لوری هم چی دوی تقویه کوی اویایی غواړی په پښنو ودروی هدف یی دادی چی ددوی په وسیله دیوه سوچه اسلامی حکومت دجوړیدو مخه ونیسی ، منځنی آسیا مسلمانان دافغانانو لری وساتی او دافغانانو اسلامی احساسات ، دنشنلیستی مسایلو ښکار کړی که څه هم چی جنبش کله ناکله چی دغرور ښکار شی بیا دټول افغانستان دجوړیدو خبری کوی خودا بیا ددوی دمشرانو مرکی او خپرونی پخپله ردوی

(۵)مخ

قوماندان خالد چې بیګاه له کابل ځخه راغلی وائی :

ترڅو په کابل کې دملیشو پوځی موجودیت ختم شوی نه وی دجنګ دختمیدو امکان ډیر لږ دی.

پیښور – ۲۱ مرغومی :
دقره باغ په ولسوالی کی داتحاد اسلامی دتوحید دجبهی قوماندان وررور کمال الدین خالد چې بیګاه نا وخته له کابل ځخه پیښور ته راستون شوی دکمونستو ملیشو دوسله وال پاځون دځپلو عملیات ئې له نژدی ځخه خارلی دپخپلو سترګولیدلی حال داتحاد اسلامی اونیزی ته داسی څرګند کړ:

دمرغومی په یوولسمه دشپی تقریبا دوه بجی وی چی دپل محمود خان او دریمومکروریانو له منطقوځخه دوروماشیندار و د ډزو آوازونه او درسام مرمی راپورته شوی ، مونږ چی په شهرنو کی اوسیدو دبام سرته وختو او پدی مو یقین راغلی چی پدی دومره سړه هوا اودی نیمه شپه کی ددی غیر متوقع ډزو تر شا حتما دکومی لویی شخړی پلان ښکاری.

شیبه په شیبه دډزی زیاتیدی او دهوائی ډګر له اړخه د درندو ډزو فیرونه هم شروع شول ، او دهغی په تعقیب دغازی ستهډیوم ، زرو مکرویانو ، دبابر باغ دمخابری د۵۲ غونډ او دژوبڼ ځخه ګڼ شمیر زرهدار او 60.p.p ټانکونه دارګ او ددفاع وزارت او دافغانستان بانك دنیولو په نیت راوخوځیدل او دسهار پنځه بجی وی چی دغه جنګی وسائط درلډیو تلویزون ستیشن ، دمنحل شوی کمونست ګوند دمرکزی کمیټی ودانی او د نادرپشتون جادی ته راورسیدل، او یقینا چی دکودتاچیانو لپاره دا یو ستراتیژیك پرمختګ وو.

اګر که دولت مخکنی اطلاع درلوده او شاید څه ضروری اجراءات به ئې هم کړی وو خودجنګ په لمړیو شیبو کی حالت کړکیچن او حتی وار خطا کونکی وو خو بیاهم ددولت ځواکونو مقاومت وښود او کله چی دغرمی وروسته داتحاد اسلامی زړتنه مجاهدین دپغمان او شکر دری ځخه راورسیدل نووار په وار ددولت دفاعی وضعیت په یرغلیز حالت بدل شو او دکارمل په لاس دپلان شوی کودتادناکامی نښی نښانی څرګندی شوی .

قوماندان خالد زیاته کړه : دجمعیت اسلامی په قوتونو برسیره چې په وزارت دفاع کې تنظیم شویدی داتحاد اسلامی حاجی شیر علم ، قوماندان توپان او ملاتاج محمد دحرکت انقلاب دمیدان موسی، صدیق الله اودنجات ملی قوماندان عجب خان او ځینو نوروقوماندانانو په پوره مړانه دکمونستو ملیشو په ځپلو کی خپله ونډه وښوده .

مجاهد وررور قوماندان خالد

دولتی قواودملیشو اته تنه جنرالان او څه دپاځه دری نیم زره ګلم جمان بندیان کړی او اکثره ئې جبل سراج او بګرام ته انتقال شویدی، همدارنګه دهغوی څلور جنګی الوتکی راغورځول شوی اودیوی الوتکی پیلوټ موسی داتحاد اسلامی دمجاهدینو په ولکه کی دی

ددی پوښتنې په ځواب کی چی حزب وحدت خودحزب اسلامی او جنبش یو مهم متحد دی ولی خپله بی طرفی اعلان کړه ؟ وویل چی شاید دا بی طرفی دوه لاملونه (علته) ولری :

۱– هغوی دجنګ په لومړی وخت کی ولیدل چی دولت ړنګ نشو اومقاومت ئې وښود او اوس ددی امکان نشته چی له منځه ولاړشی نو باید مخالفت ورسره ونه ښودل شی .

۲– دحزب وحدت په سلو کی نوی کورنی دښار په لویدیځی سیمی که اوسیږی اوهغوی دحزب او جنبش دافرادو سره توپیر لری ځکه هغوی صرف خپل جنګیالی راوستی اودجنګ په وخت کی ورته تګ راتګ کومه ستونزه نده ، خودوحدت مربوطی کورنی دکابل پدی سوړژمی کی له خپلو کوروڼو څخه بی ځایه کیدلای نشی .

بناء ځان ئې له جنګ څخه ګوښی وساته او دایوه مناسبه پریکړه وه . تاسو دخپلی تجربی په رڼاکی دجنګ نتائج څرنګه ځیری؟

مادځوارلس کلن جهاد په اوږدوکی دومره تباهی، بربادی اومحرومیت ندی لیدلی، ډیری کورنی وی چی مړی ئې پراته اودخښولو توان ئې نه درلود .

ماشومانو او سپین ږیروځلوراو پنځه ورځی دودی نده خوړلی او پدی بر سیره دښار ۷۰ فیصده تجارتی او دولتی ودانی په ایرویدلی شوی او لږ ترلږه اوه زره ښاریان دکمونستانو پدغه تحمیلی جګړه کی مړه او ټپیان شویدی .

بله خوا دولتی قواودملیشو اته تنه جنرالان او څه دپاځه دری نیم زره ګلم جمان بندیان کړی او اکثره ئې جبل سراج او بګرام ته انتقال شویدی ، همدارنګه دهغوی څلور جنګی الوتکی راغورځول شوی اودیوی الوتکی پیلوټ موسی داتحاد اسلامی ذمجاهدینو په ولکه کی دی ، اودجنګ ساحه اوس په دری تقطو کی منحصره شویده – بالاحصار – دمرنجان غونډی او دمخابری ۵۲ غنډ چی دسمنټ خانی په څنګ کی دی .

څه فکر کوی چی داجنګ به څومره اوږد شی؟

علم غیب نلرم خو ماچی دشورای نظاراو داتحاد دځینو مشهوررو قوماندانانو سره خبری کړی نوداسی ښکاری چی هغوی تصمیم نیولی تر خودملیشو او نوروکمونستانو پوځی موجودیت ئې نه وی ختم کړی دجنګ دختمیدو امکان ډیر کم دی .

په پای کی دداسی یو خواشینی کونکی صحنی په اړه چی ته ئې ډیر متاثر کړی څه ووایه :

کابل څمونږ کوردی او په ورانیدوئې سخت ځوریږو خوپه زرو مکرویانو کی دهغوماشومانو حالت ډیر متاثر کړی یم چی څلور ورځی وروسته دیوی مړی ډوډی دتلاش لپاره دخپل بلاك څخه راووتل چی پلار او خورئې ګلم جمانو شهیدان کړی اوهمداسی پراته وو .

او همدارنګه می دښځو او ماشومانو هغه معصومانه چغی او کریکی په غوږونو کی انګازی کوی چی دښار په کوڅو او واټونو کی ئې لوڅې پښې اولوڅ سرونه یوه خوا بله خوا منډې وهلې .

ماو تجربهء پاکستان

بدبختی بزرگ مااینست که پس ازآزادی وتشکیل حکومت مجاهدین بازهم شاهد جنگ وتباهی وبخصوص در پایتخت کشرر واطراف آن می باشیم ، بدبختی دیگر اینست که نیروهای متخاصم ومتحارب در قدرت سیاسی شریك وسهیم بوده واین بحران بزرگ رابغرنج تر ساخته اند . جنگ با یك کشور خارجی در مقایسه با جنگ داخلی آنقدرفاجعه بار ودرد انگیزنیست. وجنگ داخلی نیز که فقط دولت با یك نیروی مخالف بجنگد حداقل از لحاظ سیاسی قابل درك وفهم است ولی وضع کنونی ما که عمدتاً جنگ قوای رئیس جمهور وقوای صدر اعظم است ، ازهر حیث فاجعه بار وپرجنجال می باشد . زیرا در صورت جنگ با یك کشور خارجی ویا جنگ قوای حکومتی با نیروی مخالف ، تمام ارگانها ی دولتی در خدمت دولت وعلیه مخالفین مصروف بوده و بخصوص اردو در پایان دادن ویك طرفه ساختن موضوع نقش اساسی داشته می باشد ولی ما اردوی متحد ویك پارچه نداریم وحتی در دوران اخیر کمونست ها نیز اردو از هم پاشیده وتجزیه شده بود وانواع سلاح ها در اختیار نیروهای مختلف قرار داردوصرف دولت دارای قوای هوایی است وبس وسایر انواع سلاح ووسایل جنگی در اختیار دیگر نیروها نیز قرار دارد بهمه حال بخاطر بیرون رفتن ازین وضع وپایان بخشیدن به بحران کنونی ، طرح ها ونظرهای مختلف ارائه شده که ازهمه مهمتر وجالب تر وبظاهر معقولتر ، طرح آقای صدراعظم است که چند بار در مصاحبه های خویش مطرح نموده وخبر گزاری ها ورادیوهای دنیا گزارش داده در مطبوعات ورادیو وتلویزیون حزب اسلامی بصورت وسیع به نفع آن تبلیغ صورت گرفته است . طرح ونظر صدر اعظم اینست که باید از تجربهء پاکستان استفاده شود . صدر اعظم می گوید .

« در پاکستان بین رئیس جمهور وصدراعظم اختلاف پیدا شد وهر دو شرافتمندانه به خاطر مصالح ملت خود استعفا کردند.

اردو هم نه با توپ وتانك قصر وریاست جمهوری وصدارت را اشغال ونه حکومت نظامی اعلان کرد، به تشکیل حکومت مؤقت مشتمل بر شخصیت های غیر متنازع فیها وبیطرف توافق نمودند، تا در ظرف سه ماه انتخابات برگزار شود . بحران سیاسی پاکستان با یك اقدام شرافتمندانهء رئیس جمهور وصدراعظم حل شد وتشنج پایان یافت ».

این سخنان بظاهر خیلی معقول ورهگشا بنظر میرسد ولی با اندك تعمق میتوان در یافت که شرایط ما با شرایط پاکستان از زمین تا آسمان فاصله وتفاوت دارد!

همه میدانیم که در پاکستان قدرت اصلی نه در دست رئیس جمهور ونه دردست صدر اعظم بلکه صلاحیت ها واختیارات به اساس قانون اساسی میان شان توزیع گردیده – واز همه مهمتر وجود نیروی خیلی بزرگ وموثر یعنی اردوی منظم ، متعهد ونیرومند درحل آن بحران نقش اساسی وتعین کننده داشته است به همین ترتیب ازوجود قوهء قضائیهء مستقل ونیرومند درپاکستان نیزنمیتوان چشم پوشید زیرا دیوان عالی یا ستره محکمهء پاکستان در یك مدت کوتاه پنج ساله دوبار حکم رئیس جمهور مبنی بر انحلال شورا وسبکدوشی حکومت را غیر قانونی اعلام نمود . یکبار در سال ۱۹۸۸ حکم مرحوم جنرال ضیاءالحق شهید را در مورد حکومت جونیجو ویکبار سال گذشته حکم غلام اسحق خان رئیس جمهورسابق درمورد برطرفی حکومت نواز شریف وانحلال اسامبلهء ملی وقت!

همگان میدانند که در حل بحران اختلاف رئیس جمهور وصدراعظم پاکستان در تابستان گذشته، اردو نقش اساسی داشته واضافه برآن همه احزاب سیاسی به دلیل اطمینان به برگزاری انتخابات عمومی ازآن طرح جانبداری نمودندوبازدرانتخابات نیز نقش اساسی وموثر اردوبملاحظه رسید که در هر حوزهء رای دهی افراد مسلح اردو در کنار پولیس ونمایندگان قوهء قضائیه حضور داشت وامکان هر نوع بی نظمی واخلال را ازبین برد .

ولی ما ؟! کدام اردو وکدام قوه ء قضایی داریم که پاسبان ونگران تطبیق طرح ها وتوافق ها باشد ؟!

در پاکستان هم مخالفت ها ومبارزه ها میان افراد، مقام ها ویا گروه ها مبارزه ومخالفت سیاسی است وحل کشمکش ها وبحران های سیاسی نیز ازطریق تفاهم وتوافق به سهولت وسادگی ممکن ومیسر است ولی ما که جز با زبان گلوله وراکت حرف نمیزنیم وبه جنگ وکشتار تباهی وویرانی عشق میورزیم آیا میتوانیم از تجربهء پاکستان استفاده وآنرا کاپی نمائیم ؟

عملاً دجگړی صحنی ته ننوځی !

ځوك به داوزغملای شی،چی له ملحد دښمن سره له څوار لسو کلونو جنگ نه وروسته ، په داسی حال کی چی لادهغه دشهیدانو له مزار څخه وینی نه دی وچی شوی او دخپلی عقیدی او ارمان لپاره پرزړه پرهرونه لری اوددی پرهرونو ددرمان لپاړه دعملی اقدام په هیله میدان ته راغلی ، مگر ددی پرځای چی ارمان یی پلی شی ، له یوی بلی ستری غمیزی او تراژیدی سره مخامخ کیږی .

یوه شپه می دمولانا یو کتاب لوستو ، دکتاب دصفحی په منځ کی یوه کرښه د قوس په منځ کی داسی راغلی وه :«په نړی کی چی هره فتنه په هر ځای کی سر راپورته کوی نو دا خبره بالکل منله شوی چی دهغی فتنی شاته دیهودو لاس کار کوی .»

هو ! دیهودو سیاسی او فکری وارثان چی دکار په پای کی هغوی هم له یهودو سره گډیږی (کمونستان) دی ،اوس چی په افغانستان یا ټولو هغو سیمو کی چی یو وخت په کی دکمونیزم حکمرانی وه ، کومه فتنه سرراپورته کوی دهغی فتنی تر شا حتماً دکمونستانو لاس کار کوی .. له هغی ورځی نه را په دی خوا چی مجاهدین په افغانستان کی سیاسی اقتدارته رارسیدلی بیا ترننه پوری – که څه هم نور مسایل به په کی مطرح وی خو په زغرده دا ویلای شو چی دمجاهدینو په خپلمنځی جگړوکی دکمونستانو هماغومره لاس و لکه چی دانحصار غوښتنی ، انانیت او نوروحزبی تعصباتو لاس و .. کمونستانو ته دمجاهدینو عمومی عفو او دهغی په ټنگ کی په نظامی ډگر کی دهغوی دمسلحو او منظمو ملیشو حضور ، ددوی نه محاکمه کیدل – دا جرئت وباښه چی په ډیر فراغت سره خپل اهداف تر سره کړی .. خو ددوی دا وروستی نو غه چی دجدی په ۱۱ مه (دشنبی ورځ) دسهار په پنځو بجو پیل شوه ، ددوی اهداف په واضحه توگه دملت په مخکی کیښنود چی دوی اوس څه غواړی او په تیرو څوارلسو کلونو کی یی څه غوښتل او شل میاشتی مخکی یی څه ؟ حقایق ډیر تریخ دی او دهغوی زغمل رښتیا هم داسی دی لکه چی څوك زهر پر سر را آړوی – په هر حال دکمونستانو دومره جرئت او پر اسلامی دولت دهغو ی گواښ زموږ دهغو اعمالو ثمره هم ده چی موږ په خپله ددوی تبرته لاستی ورکړی خو داچی اوس دجهاد په دی پړاو کی ددوی پر ضد دجهاد اعلان شوی او عمومی عفوه تقضه شوی او جهادی تنظیمونه هم له دی داعیی څخه ملاتړ اعلان کړی ښایی زموږ دچارو مسؤلین او هغه کسان چی ځان دافغانستان دویرژلی او ماتم ځپلی ملت زړه سواندی ښیی ، اسلامی انقلاب ته لکه چی ورسره ښایی تعهد التزام او وفاداری لری ، له ارزښتونو څخه یی دفاع کوی او دڅه کم دوو ملیونو شهیدانو وینی ورته محترمی دی ، داټکی په نظر کی ونیسی :

۱ – دسیاسی مقطعی اهدافو دتر لاسه کولو لپاره دکمونستانو استعمالول له سره غلطی وه ، که چیری اوس هم ځینی کمونستان سره له دی چی ملیشی یی له دولت سره په جگړه اخته دی ددولت په ټنگ کی ولاړوی او عملاً خپل ملاتړ تری وښیی په کار داده چی دجهاد له اعلان سره سم – له هغوی سره هم هماغسی معامله وشی چی له متحاربو کمونستانو سره کیږی .

۲– حزب اسلامی دکمونستانو دملیشو له ملاتړ څخه لاس واخلی که څه هم دا کار په ظاهری لحاظ په زیان ورته تمامیږی ، ځکه هغه ته دا تجربه شته چی دوی له چا سره وفانه کوی ..

۳– دکمونستانو نیول شوی کسان دخلکو په محضر کی اعدام شی ، تر څو ملت او اسلامی نړی پر دی مطمئن شی چی په موږ کی رښتیا هم دا احساس کوټلی شوی چی خپل ابدی دښمنان دسیاست او جنگ په صحنه کی نه پریږدو ، نه پریږدو چی نور دوی زموږ چاری سنبال کړی.

٤– هغه تنظیمونه چی ددولت له اعلامیی اودریځ څخه خپل ملاتړاعلان کړی .. یواځی لفظی ملاتړ کفایت نه کوی ښایی چی عملا دجنگ صحنی ته داخل شی او کمونستان داسی وټکوی چی په اطراف او مرکز کی ددوی نظامی او ملکی موجودیت ختم شی .. ځکه داموږ ته په وار وار تجربه شوی چی ځینی لور ی دخپلو مقطعی گټو په خاطر په کوم مورد کی دچاڅخه خپل ملاتړ اعلانوی ، خو چی کله یی هغه گټه تر لاسه کړه بیاپر خپل ځای کینی او دعمل په ډگر کی خپل حضور نه ښیی .

رښتیا یواځینی تنظیم چی تر اوسه پوری په خپل تعهد او ملاتړ کی عملا ثابت پاتی شوی او همدا اوس یی جهادی نظامی ځواکونه له دولت سره اوږه په اوږه دکمونستو ملیشو سره جنگیږی داتحاد اسلامی افغانستان تنظیم دی او ددی نوروتنظیمو نو لادعملی اقدام څه پته نه لگیږی ، خو موږ مطمئن یو که واقعاً ملاتړ تنظیمونه دجنگ صحنی ته ننوځی کمونستان لکه چی همدا اوس هم په جنگی لحاظ په ضعیف مورال کی دی او ډیر مهم نظامی هډی یی له لاسه ورکړی او ددولت قواوی بر لاسی کوی – ډیر ژر به دا پاتی روحیه او نظامی موقعیت هم له لاسه ورکړی او صحنه به مجاهدینو ته پریږدی .. داهم عین ممکن دی چی دوی له یوه پلوه له کمونستانو سره وجنگیږی اوله بله پلوه له هغو مجاهد ځواکونو سره چی دیوی خامی طمعی له مخی دکمونستانو ملاتړ کوی کیدای شی هغوی هم دجنگ په دوران کی خپلو اشتباهاتو ته متوجه شی او که یی نور څه نه کول – پر خپل ځای خو به کینی ..

په قطعی توگه خو څوك څه نشی ویلای ، خودومره ویلای شو چی که چیری ټول تنظیمونه په دی جنگ کی ددولت خوا ونیسی – نو دا جنگ به دکمونستانو دتباهی لپاره وروستی او پریکنده جنگ وی – چی ددی جنگ دا قاطعیت نوری ستونځی هم حلولای شی – مجاهدین بیخی سره نږدی کوی – دحکومت او دولت جوړولو پر سر دمجاهدینو دخپل منځی تصادماتو چانس کموی – کیدای شی دکمونستانو له خاتمی نه وروسته – زموږمجاهد قیادت په دی بریالی شی چی په افغانستان کی یو مزبوت حکومت جوړکړی اودټولو راتلونکو فتنو مخه ونیسی – او په دی وروستی څپیړی باندی دکمونستانو او غربیانو دواړو مخونه مسخ کړی او له افغانستان څخه یی مختورن وشړی – دا چی اوس په دی تاوجن حالاتو کی څوك څه کوی ؟ او څه وایی ؟ دا ټول دافغانستان له تاریخ سره پاړ کی په پاړ کی مقایسه کیږی –داملت او امت دی چی د درواغجنو ډلو ټپلو مخونه توروی او هغه څه چی واقعا حق دی نړیوالوته ښیی په هر لحاظ چی وی – اوله هری کومی نه چی راوتلی وی او په هر لاس چی عملی شوی وی حق ډلی او ټپلی نه پیژنی او نه ددی پلوی دی چی هغه ته څوك باطل ووایی او مقابل لوری ته یی حق ..اسلام بریمن دی -کفراودکفراونوروجاهلی انگیزنو ، لکه نشنالیزم ... پلویانو ماتی خوړونکی دی ..

آسمایی غـــــــر

داسمایی غره لمنی ، هلته چی دافغانستان دمؤمنو غازیانو، مستبدو پاچاپانو او مظلومو افغانانو په زرگونو زړه بوږنوونکی او احساس تخنوونکی افسانی او داستانونه دزمانی په لورو ژورو کی دخاورو او گټو تر امبارونو لاندی ، دی ملت ته دپرځان ویساکولو الهام ورکوی، نن له یوی بلی غمیزی سره په ټول آب و تاب سره دترهیدلو سترگو دبدرگی لپاره په پوره پرتم او هیبت ولاړ دی.

په دی وخ، لوړ له واورو پټ او هیبتناکه غره باندی دزمانی ډیر توند بادونه او تو پانونه تیر شوی او دډیرو یرغلگرو، ښکیلاکگرو او لیونی واکمنانو له عبرته ډك انجام یی په خپلو سترگو لیدلی خو لاهماغسی چوپه ولاړ دی، له ځایه نه خوځیږی، نه چوی، نه به وایی چی هیڅ یی نه دی لیدلی او هیڅ یی نه دی آوریدلی، نه یی دمصیبت ځپلو فغان تر غوږو شوی او نه یی دژوبلو زړونو زوېروی، نه د انسانی کوپریو امبار پری دروند تمامیږی او نه هغه اورونه وینی چی پرده او دده په شاو خوا سیمو باندی له ده څخه ژبغړاند کیږی، گلشنونه په تورو سکرو بدلوی، کورونه کنهوالی کوی او خوشحاله کورنی دویرونو او ماتمونو په سمندر ډوبوی!!

خودلته یوراز شته چی دی لاهم په هماغه نشه کی ده چی دشجاع الدوله خان میرمسجدی خان، ملامشك عالم، غازی محمد جان خان ملگری دهمدغه غره له غیږی په بالا حصار کی ستر، ستر انگلیسی جنرالان اودشاه شجاع په شان لوی خاین او وطن پلوری له پښو غورځولای او بیا ور پسی دثانی شاه شجاع (ببرك کارمل) او دهغه دبادار (روسانو) دپرځیدو او تیښتی شاهد دی... همدارنگه پخوا تر دی داسلام په لومړنیو پیړیوکی کله چی داسلام فاتحین کابل ښار ته مخه کړه او دحضرت عثمان رضی الله عنه په خلافت کی دابنار دمومنو غازیانو په لاس فتح شو... دهغو ټولو حماسو او دصحابه کرام رضی الله تعالی عنهم دپرتمونو، جنگونو او شهادتونو شاهد و. داغروظالمو پاچاپانو اوعیاشو واکمنانو دعیاشیو او ظلمونو او همدارنگه دجاهلی جشنونو چی شراب چښل او نوره فحشا ٠ په کی بی دریغه سرته رسیدله هم شاهد و او ډیر ځله به په ډیر شدت سره وړقیده چی ظالمان او مفسدان چیت پیت کړی مگر- داچی شپه او ورځ له گټ گټ څخه یی د« سبحان الله » او « سبحان الله و بحمده» ازانگی پورته کیدی او پورته کیږی دالله جل جلاله له ویری یی سختی پرخی چوی او اوبه تری راوځی کله داجرئت کولای شی چی دهغهٔ تعالی له مشیت،ارادی او اذنه پرته کوم کار وکړی ، تمرد ته لستونی ونغاړی او دطغیان په نیل کی ډوب شی!!! داموږ یو چی دبندگی له اعتراف سره سره دامر او نهی، حلال او حرام، اطاعت او بغاوت په منځ کی فرق نه کوو آن دهغه انسان په وینوتویولو او وژلوکی هم بی تفاوته یو چی الله جل جلاله خپل محبوب پیغمبر ته وایی: که چیری دمځکی او آسمان مخلوق دیو مسلمان په ناحقه وژلو کی شریك شی زما دی پر خپل عزت سوگندوی چی ټول (داسمان او مځکی اوسیدونکی)به په جهنم کی نسکور کړم. نور عصیان او تمرد خو پریږده هغه په حساب کی هم نه راولو!!!

وایی چی دکوشانیانو په زمانه کی کابلشاهان او نورواکمن سالاران داغوښتل چی دکابل ښار دحفاظت لپاره ددی غره پر سر یوه لوی امنیتی دیوال چی ټول ښار احاطه کړای شی جوړ کړی.. له پرله پسی جرگو او غونډو نه وروسته ددی مقصد دتر سره کولو لپاره کار پیل شو ... وایی چی دبیگار کار څخه یواځی هغه کسان هغه هم ترڅو ورځو پوری معاف وو چی نوی واده به یی کړی و نور نو ټول خلك چی دکار توان یی درلودای دی کارته گمارل کیدل، درسته ورځ (له لمر ځرك نه تر لمر پریوتو پوری) داسمایی غره پر سر ددیوال جوړلو کار په شور او زوږ سره مخ په وراندی تلل او کله کله به په خپله شاه دکار پرجریان نظارت کاوه... ځینی به دخپلو متهو په زور نازیدل او لابه یی په کار کی مهارت او شطارت ښوده

ص(۷)

ملیشه وادعای دفاع ازحقوق اقلیت ها!!

یکی از رهبران ملیشه بنام همایون فوزی در مصاحبه با B.B.C دررابطه با بغاوت اخیر علیه دولت اسلامی اظهارداشت که انگیزه وعامل اصلی این قیام آن بود که بزعم وی حکومت فعلی نمایندهء یك ملیت خاص است وبخاطر منافع یك ملیت تلاش می ورزد ومنافع سایر ملیت ها از جمله ملیت ازبك را نظر اندازنموده است.

معلوم نیست که همایون فوزی، در اثبات این ادعای خویش چه دلایلی دارد زیرا به همگان معلوم است که در ترکیب حکومت مجاهدین، تمام ملیت ها با هم شریك اند وتا آنجا که قضیه به دولت اسلامی رابطه میگیرد در چنین دولتی عناصر نه بر اساس ملیت بلکه بر اساس تعهد آنان به اسلام وجهاد باید تعین گردند در غیر آن اگر چنین معیاری مدنظر نباشد عنوان حکومت اسلامی یا دولت اسلامی چه مفهومی خواهد داشت؟ اینکه در حکومت مجاهدین به ملیشه ها سهمی داده نشد بخاطر سابقه ونقش آنان در جنگ به نفع روس ها ورژیم سابق بود زیرا تمام تنظیم های جهادی بدنبال سقوط رژیم نجیب روی این مسئله به اتفاق آراء توافق نمودند که جزتنظیم های جهادی تمام احزاب وسازمانهای دیگر منحل وغیر قانونی اند .

اینکه ملیشه ها مدعی اند که دلیل بغاوت آنان علیه دولت احقاق حقوق اقلیت هاست به این معنی است که آنها خود را قیم ووصی اقلیتها بخصوص ملیت ازبك قرار داده اند . باید پرسید که آنها حق نمایندگی از مردم ازبك را چگونه کسب کرده اند ؟

در جهاد مقدس علیه تجاوزگران روس ومزدوران آنان، مردم افغانستان همه بصورت متحد وبدون تبعیض قومی ، منطقه ئی، نژادی ، مذهبی ... سهم گرفتند یگانه عامل پیوند دهنده میان آنان عقیدهء آنان به اسلام وهدف آنان از جهاد استقرار حکومت اسلامی درافغانستان بوده است. تا آنجا که مسئله به ملیت ها رابطه می گیرد مردم ازبك تبارافغان نیز درین جهاد سترگ سهم شایستهء خویش را ادا کردند وسرداران نامداری از آنان در جهاد علیه دشمنان دین ووطن مردانه جان باخته وبه افتخار شهادت نایل آمده اند .

عجیب است که ازبك های مجاهد در کناردولت اسلامی از دست آوردهای جهاد بدفاع می پردازند ولی درمقابل آنهائیکه سالها بر ضد مجاهدین جنگیده وحتی از ریختن خون مجاهدین ازبك نیزدریغ نورزیده اند امروزسروصدای دفاع از حقوق ازبك هارا سر میدهند !!

مسئلهء دفاع از حقوق ملیت ها یکی از تاکتیك های کمونیست ها بعد از سقوط رژیم کمونیستی در افغانستان بوده است. نخستین بار سلطان علی کشتمند معاون ببرك کارمل وکمونیست پر سابقه که خود از ملیت هزاره است ، بعنوان مدافع ملیت هزاره صدا بلند کرد. هدف از چنین سروصدا ها فقط اینست که در صف مجاهدین تفرقه ایجاد نموده ومردمی را که در طول سالهای جهاد همه بدون تبعیض در کنار هم علیه دشمن رزمیده اند بنام ملیت پارچه پارچه سازند .

از این کمونیست های آبروباخته باید پرسید که شما در دوران سلطهء خودتان چرا از حقوق ملیت ها سخن نمی گفتید ؟ آیا در آن موقع حقوق ملیت ها تأمین بود ؟ در زمانی که طیارات وتانکهای روسی شهرها وروستا های افغانستان را بلااستثنا ویران کردند وهمهء ملیت های افغانستان فقط به این علت که مسلمان بودند تحت فشار وستم آنان قرار داشتند وملیون ها نفر مجبور به هجرت از کشور وپناه گزیدن در کشور های همسایه گردیدند این مدافعین حقوق ملیت های مظلوم در کجا بودند؟ آیا کمونیست هایی که امروز سنگ ملیت خواهی ودفاع از حقوق اقلیت ها را به سینه میزنند در آن زمان در کنار روسها به کشتار مردم افغانستان مشغول نبودند ؟

وقتی مسئلهء حقوق ملیت ها را با معیار اسلام می سنجیم در آنجا چیزی بنام اقلیت و اکثریت ، تاجك وپشتون وهزاره ، سیاه وسفید وجود ندارد . وابستگی به ملیت ها یا قومیت ها فقط بخاطر معرفت وشناسایی است . در اسلام همهء مسلمانان با هم برادر ودر حقوق باهم برابراند. امید است برادران مجاهد ما که درطول سالهای گذشته با بیداری کامل دسائس دشمنان اسلام راخنثی نمودند این بار نیز با وحدت ویك پارچگی کامل در برابر این دسیسه قیام نموده وبه جهانیان عملاً نشان دهند که مسلمانان همه یك امت اند واساس وحدت آنان نیز درهمین پیوند محکم مضمراست.

سروصدای ملیت خواهی از طرف دشمنان اسلام درحقیقت هدف قراردادن شیرازه ء وحدت مسلمانان افغانستان یعنی اسلام است اما این دسیسه نیزباپایمردی مجاهدین آگاه نقش برآب خواهد شد . انشاء الله

سخنی بابرادران حزب اسلامی

جهادملت مسلمان افغان علیه روسها ومزدوران داخلی آنان بخاطر اعلای کلمة الله واستقرار حکومت اسلامی افغانستان بود . درین جهاد مقدس خون پاك بیش از یك و نیم ملیون مجاهد در زمین ریخت تا پهنهء این خاك ازلوث وجود کمونیست ها وبقایای رژیم سابق پاك گردد.

بعد از شکست روسها وسرانجام سرنگونی رژیم نجیب،جمعی ازکمونیست هابا استفاده ازاعلان عفو عمومی مجاهدین خودرا در صف مجاهدین جازدند. اختلافات ذات البینی مجاهدین این عناصر راموقع داد تا از یکطرف خود را منظم سازند واز جانب دیگر درمیان مجاهدین اختلافات را تشدید نموده وآنها را تضعیف نمایند.

تردیدی نیست که دولت مجاهدین در طول بیست ماه گذشته در برابر چنین عناصر نرمش نشان داد. یك دلیل چنین نرمش این بود که از پیوستن آنان به نیروهای مخالف جلوگیری شود که البته این کار اشتباه بود زیرا هرگز مسلمان با کفر نمیتواند برای مدت طولانی مدارا نماید وسر انجام آنچه که باید می شد بوقوع پیوست یعنی ملیشه ها وبقایای رژیم سابق علیه دولت اسلامی دست به کودتا زدند .

در چنین مرحلهء حساس لازم بود که همه نیروهای جهادی یکصدا ویك دست علیه این حرکت آنان اقدام نمایند بخصوص درین زمینه انتظار بیشتر میرفت که حزب اسلامی برهبری حکمتیار که نخستین مطالبهء وی بعد از استقرار حکومت مجاهدین در کابل خروج ملیشه ها بود به دعوت جهاد علیه این عناصر لبیك گوید ویا لا اقل به تاسی ازمتحد دیگر خود یعنی حزب وحدت در جنگ بیطرف باقی بماند ولی حکمتیار چنین نکرد بلکه با ملیشه ها علیه دولت همسنگر شد .

یکهفته جنگ خونین در کابل ودر شمال افغانستان به شکست نیروهای ملیشه انجامید واین خلاف انتظار ملیشه ها وحزب اسلامی بود. چرا چنین شد ؟

دلیل عمدهء این شکست آنست که مجاهدین دیدند که حاصل سالها جهادآنان در معرض خطر جدی است وبه همین علت هر مجاهدی که احساس جهاد در قلبش وجود داشت بدون تمایز ملیت ، زبان ، قوم و مذهب در کنار دولت ایستاد وبه اعلان جهاد لبیك گفت در مقابل تلاشهای حکمتیار برای جلب حمایت مجاهدین تنظیم خودش نیز به جائی نرسید .

بطور مثال : در جنگ مجاهدین علیه ملیشه ها در شمال افغانستان بخصوص در مزارشریف بسیاری از مجاهدین حزب یا عملا در صف مجاهدین علیه ملیشه ها به پیکار پرداختند ویا ترجیح دادند در ین جنگ درگیر نشوند .

در منطقهء پروان کاپیسا تلاش حزب برای بر انگیختن احساسات تنظیمی در جهت حمایت از ملیشه ها در اصطلاح (قیام ملی) بی نتیجه ماند عبدالکریم عابد قوماندان حزب اسلامی در قره باغ قوای خودرا تحت فرماندهی دولت قرار داد تا در سرکوب ملیشه ها سهم گیرند .

در شرق، شورای ننگرهار از اعلان جهاد دولت ابراز حمایت نمود ودرجنوب قوماندان های نامداری چون مولوی حقانی با طرح حکمتیار به مخالفت برخاستند وبه این ترتیب حکمتیار عملاً با ملیشه ها تنها ماند.

یکی از مسئولین حزب اسلامی که از چهار آسیاب به پشاور آمده بود با کمال نا امیدی می گفت : من جنگ اول با ملیشه ها را بخاطر دارم که عده زیادی ازگلیم جمع ها به اسارت مجاهدین حزب در آمده بودند درآنروز من با افتخار از کنارآنان می گذشتم ولی اکنون می بینم که آمبولانس های حزب ملیشه ها ی مجروح را به شفاخانه های حزب انتقال میدهند تا تحت تداوی قرار گیرند واین برای من بعنوان یك مجاهد سخت دردناك است . چقدر ازبرادران مجاهد ما بوسیلهء همین گلیم جمع ها به شهادت رسیده اند ؟

این احساس تنها مربوط به یکنفر نیست تمام مجاهدین حزب اسلامی که احساس جهاد دردل های آنان زنده است همینگونه می اندیشند واین مسئله آیندهٔحزب اسلامی تحت رهبری حکمتیار را تحت سوال برده است .

حتی حزب وحدت متحد نزدیك حزب اسلامی نیز که در گذشته بارها با نیروهای دولتی درگیر جنگ بوده است ترجیح داد تا درین درگیری سهم نگیرد زیرا از احساس نفرت مردم نسبت به ملیشه ها آگاه بود . ولی رهبری حزب اسلامی نتوانست عمق نفرت مردم افغانستان نسبت به ملیشه ها وکمونیست هارا درك کند وحزب را به ورطهء خطرناکی انداخت.

امید ما اینست که حزب اسلامی هر نوع اختلاف با دولت را کنار نهاده وملیشه هاراز کنار خود طرد نماید وبه این ترتیب گلیم این عناصر فاسد برای همیشه جمع گردد .این کار به نفع اسلام ، جهاد ومردم ما وخود حزب اسلامی نیز هست .

ژبنی او قومی مسائل...

«نشریه » چی دکابل په ښار کی دجنبش یوه خپرونه ده دروان کال دلیندی میاشتی په یو « ۳۳ » گڼی کی « آیا هدایت رئیس دولت اسلامی عمل خائینانه است» مضمون تر سر لیك لاندی لیکی: « ..... ویا اینکه سیاف با خواب تعبیر ناپذیرش هنوز هم در عالم رؤیا واحلام است تا ملیت های محروم زنجیر بندگی را بر دست وپای خود داشته باشد ؟...»

همدارنگه څو ورځی وړاندی کله چی ددوستم قواو داسلامی دولت په وړاندی بغاوت کاوه دهغوی یو تن ویندوی همایون فوځی وویل : «موږ ددی لپاره ددولت پرضد ودریدو چی دادیوه قوم حکومت ؤ او دټول افغانستان نمایندگی یی نه کوله ...»

داچی ددوی دا خبری تر کومه ځایه حقیقت لری بیله خبره ده خودا چی دوی ولی دا مسئله عنوانوی هدف تری روښانه دی؟

دوی دهمدی هدف لپاره راپورته شوی چی افغانستان دنشنلیستی ویا ښنکار کړی نو ځکه ده چی ویلی شو چی ددی روحیی له مینځه وړل او دداسی افرادو ټکول چی غواړی داسلام پر ځای نشنلیستی مسایل عنوان کړی له هر څه وړاندی ضرور دی او حالت داسی ښیی چی انشاء الله دکمونستانو ترماتی وروسته په ددوی له مخی دانقاب هم راایسته شوی او زر به وی چی دواحد افغانستان دټوته کیدو ارمان دځان سره خاورته یوسی .

اختلافات مجاهدین آخرین چانس بقای کمونستها...

بعد از بپیان آمدن حکومت مجاهدین در افغانستان کمونستها در حالتی قرار گرفتند که از یکسو اتحاد جماهیر شوروی از هم پاشید و درجنب مرکز امپراتوری آن پانزده دولت مستقل تشکیل شده بود، از سوی دیگر با اعلان تشکیلات جغرافیایی نظام فکری و سیاسی کمونیزم نیز در قبرستان تاریخ مدفون و جای آن را رسم جاهلیت به ظاهر جدید گرفته بود و از طرفی هم موفقیت نظامی خود کمونستهای افغانستان از اعتباری برخوردار نبود که میتوانستند بر آن اتکاء نموده و حتی بخاطر دفاع خود از آن کار بگیرند، لذا آنها عفو عمومی مجاهدین را چانس خوب دانسته ، درمراحل اول پیروزی مجاهدین با وصفی که درجنگهای تنظیمی مجاهدین بی طرف نبودند و هریك شان بنوبه خود در آن نقش میداشتند با آن هم سر وصدایی از آنها بالا نمی شد که بوی طغیان وسرکشی ازمجاهدین در آن احساس شود...

وقتی کمونستها بر تثبیت خویش در تشکیلات اداری و نظامی افغانستان مطمئن شدند و سترجنرال ملیشه های آنان در اوج شهرت و قدرت رسید و حتی بدون اذن دولت اسلامی به ترکیه و روسیه و پاکستان ، سعودی و کشورهای آسیای مرکزی سفر های رسمی و دیپلوماتیك نمود- و از طرفی باآن هم از اعتبارش نزد دولت اسلامی نکاست و هم چنان جنگهای ذات البینی مجاهدین به حدی رسید که هیچ معاهده و قرار داد صلح و آتش بس نتوانست جلو آن را سد شود و اختلافات آن قدر عمیق شد که هر میثاق مجاهدین را نقض نمود... کمونستها طی جلسات پی هم در پشاور و مزار به این نتیجه رسیدند که هرجهش ضد جهادی به نفع آنها تمام خواهد شد ، زینرو به فرا خواندن کادرهای حزبی حزب دیموکراتیك خلق که در بدو پیروزی نسبی انقلاب اسلامی به خارج از کشور فرار کرده بودند، اقدام نمودند و در تشکیل سیاسی و نظامی شان هر چه بیشتر نظم و هماهنگی آوردند، به همین سان ناکامی جنبش اسلامی در تاجکستان و روابط دوستانه ء کمونستهای افغانی با سران کمونست تاجکستان و ازبکستان اطمینان دیگری بود که به آنها داد، گرچه کمونستها مشکلات و مقاومتهایی راپیشبینی کرده بودند که درصورت اقدام بر دولت در راه شان عرض اندام می کند، با آنهم به عقیده آنها مبارزه همیشه برنده نمی باشد، پیشرفت باید تاکتیکی باشد تابه اهداف استراتیژیك برسد و در پیشرفتهای تاکتیکی شکست هاموقتی و پیروزی ها همیشه دایمی و پشتوانه دار می باشد، همان بود که برهمین نکات اعتماد، اعتماد کردند و به یك جست قابل پیشبینی که همه توقع آن را داشتند با استفاده از اختلاف عمیق و همه جانبه قیادت مجاهدین بر دولت قیام نمودند و علم بغاوت افراشتند... ولی چون دولت نیرنگ این مارهای آستین را دانسته بود، قبل از آن که آنها به مرام شوم شان برسند سرکوب شدند درطول نه روز جنگ که یك روز آن (شنبه۱۸ جدی۱۳۷۲) جهت خروج دیپلوماتها، مجروحین و کسانی که در ساحهء جنگ قرار دارند آتش بس اعلان شده بود کمونستها و ملیشه های ملحد ووحشی آنها نه تنها این که درمرام شوم شان پیشرفت نکردند بلکه مواضع مهم نظامی و حربی شان را از دست دادند، به صد ها نفر شان کشته و اسیر شدند و فعلا نیروهای مجاهد دولت ازموقعیت برتر و مورال بلند نظامی برخور دار اند و انشاء الله درهمین نزدیکی ها مژده تصفیهء سرتاسری کمونستها را خواهیم شنید، ولی به شرطی که دولت اسلامی دیگر فریب کمونستها رانخورد - در برابر هرگونه مانع مجاهدانه مقاومت نماید و چرامقاومت نه نماید که ملت به پشتیبانی اش قیام کرده و ارمان این ملت همین است که کمونستها نیست و نابود شوند.. و اگر خدا ناخواسته سخن باز هم به میز مذاکره کشانده شد، نه به نفع مجاهدین، ملت مجاهد وکشور ماخواهد بود ونه به نفع امت اسلامی.

عزت و شرف مادر جهاد بود و هست ، آبرو و وقار ما در جهاد بود و هست و بالاخره پیروزی دو جهان ما در جهاد بود و هست، جهاد ، ضرورت وطبیعت آن ضامن سربلندی و سروری مادر منطقه و جهان است و اگرخدا ناخواسته از آن کناره رفتیم ذلت در انتظار ماخواهد بود.

کمونستهای بی فرهنگ باید اوضاع رابه میزان واقعیت هامی سنجیدند ومنطق فکری و نظامی منطقه راخوبتر درك می کردند و نتیجه گیری مینمودند که بادار بزرگ شان در برابر اراده و ایمان مجاهدین تاب مقاومت را از دست داد بلکه فکرا و عملاً درساحه فکری و نظامی و جغرافیایی باشکستی مواجه شد که جبران آن مستحیل است و ازجمله ناممکنات بحساب می آید، پس این ها چه خواهند بود که منطق ایمان را بشکنند و بر ترفان جهاد مسلط گردند؟!

کمونستها برای بقای شان فقط یك چانس داشتند و آن این که داوطلبانه از کار های رسمی کشور کنار می رفتند و با استفاده از عفو عمومی (گرچه حق حکومت مجاهدین نبود) چون موش (مارکس) در کوخهای شان پنهان می شدند - نه چون بقه‌ء (لنین) که در ترازو وزن نمی شود!!!

اما اکنون معلوم می شود که این چانس را هم از دست دادند و از برای همیشه باملت مجاهد افغانستان دشمن و بیگانه گشتند... و انشاء الله آن روز دور نیست که جامعهء ما از لوث وجود آنها پاك گردد و تمام گرایشهای جاهلی آنان (چون نشنلیزم و سکتاریزم) با آنها یك جا دفن گردد و ملت مجاهد ما از برای همیشه از شروجودشر آفرین آنها در امان گردد.

والسلام

اعلان جهاد وموقف...

روشنی قرآن وسنت ، حکومت اسلامی نیرومندی را تشکیل بدهند واین تقاضا در همهء نشستهایی که در بین سران جهادی بخصوص رئیس دولت وصدر اعظم با زمینه سازی قیادت اتحاد ، صورت گرفته ، عنوان شده است.

باری پروفیسر سیاف رهبر مجاهد اتحاد اسلامی گفته بود که مامخالف کمونستهای چار آسیاب وشهر نو هستیم واین کلام وی با آنکه بمذاق بعضیها ناگوار افتاده بود ، بیانگر این حقیقت بود که کمونستها وملیشه ها هرگز دوست مسلمانان شده نمیتوانند وهرگز نمیتوان در رابطه با اسلام وانقلاب اسلامی ومصالح کشور وحفظ جان ومال وآبروی مردم به ایشان اعتماد کرد واز خطر وفتنه ء شان ایمن بود وحوادث خونینی که در مدت تقریبا دوسال گذشته در اثر موقفگیری های متضاد وشیطانی ملیشه کمونستها بوقوع پیوست ، بر این موقف درست واسلامی اتحاد صحه گذاشت .

ملیشه ها یك بار در کنار جمعیت اسلامی قرار گرفتند وعلیه حزب اسلامی جنگ خونینی را براه انداختند واینك در پهلوی دشمن خود حزب اسلامی سنگر گرفته وعلیه جمعیت اسلامی می جنگند وپرواضح است که هدف از این موقفگیری های متضاد تضعیف این دونیروی بزرگ جهادی است تاخود آنها بصفت یگانه قدرت نیرومند در صحنه باقی بمانند وحکومت کمونزم را باردیگر بر کشور مسلط سازند .

اما خوشبختانه مجاهدین قهرمان وملت مومن افغانستان ، این نیت پلید وهدف شوم کمونستها وملیشه هارا در ك کرده اند واینك در سراسر کشورجهاد علیه ملیشه کمونستها آغاز گردیده وصدای مخالفت علیه بقایای رژیم کمونستی معدوم ازهرطرف بلند شده است، اتحاد اسلامی افغانستان این جهادمبارك را مرحلهء جدید جهاد ومقدس تر از جهاد با اشغالگران روسی می داند واز همهء مجاهدین در سرتاسر کشور تقاضا مینماید که اختلافات خودرا یکسو نهاده متحدا درین جهاد عظیم وتاریخ سازشریك شوند تا باشد که آخرین لانه های شر وفساد کمونزم درهم کوبیده شود وزمینهء استقرار واستحکام حکومت اسلامی نیرومند وپاك از لوث وجود کمونستها در کشور فراهم گردد .

(حنیفی)

خوږه کابله

خوږه کابله بیادی ولی په تبر دی ولی
په غرنو توپو دی ولی په سکر دی ولی
لاړه یی یخ در باندی ته دی ستا دخپلو بچو
کابله ولی دی بیابیا دزړه په سر دی ولی
کندړ کندړ یی کړی کابله په قدرت مینو
هره شیبه هره گړی شام و سحر دی ولی
بیایی په سرو وینو خړوب کړی زماگران کابله
په بیرحمی سره دی ولی لر او بر دی ولی
بیایی په څه گناه نیولی یی زما کابله
چی ورانوی درته کورونه سر په سر دی ولی
دسره کمون په اور کی سوزی پسی سوزی سوزی
هره مانی هره کوڅه هر یو تبر دی ولی
ستا (حنیفی) ستا په ماتم له سترگو وینی ژاړی
• چی چلوی پتابارونه سم وغر دی ولی

پیښور ۱۳۷۲/۱۰/۱٦ هـ ش

ددوړندوجگړه!

زمایو دوست کیسه کوله، هماغه دپخوا زمانو دپیتاوی او حجروکیسه ، ویل یی :

«... یوه ورځ دوو ړندو په یوه گنه گونه بازار کی په کوم شی سره دعوا شوه ، یوه بل ته یی دسپور ستوغو په ویلو پیل وکړ ، په دی ترځ کی دگنی گڼنی له مینځ څخه یو تن راووت او یوه څپیړه یی یو ړوند او یوه څپیړه یی بل ړوندوواهه دا څپیړه نه وه یوه سکروټه وه چی ددوی په مینځ کی پریوته او اوربی ژبغړانده کړ ، دواړه ړانده سره لاس او گریوان شول او څو دقیقی یو بل ښه وواهه ، وروسته چی دخلکو په مینځگړتوب خوشی شول ، دواړه سخت ستړی و او پر یوه بل یی تور لگاوه چی تا اول څپیړه راکړه اوهغه بلی ورته ویل چی تا لومړی څپیړه راکړه خو کم بختان له دی نه ؤ خبر چی یو دریمگړی منافق دواړه په څپیړه وهلی ؤ او چی وروسته وپو هیدل دواړه سره غاړه غړی شول او جگړه یی ختمه شوه...»

زه چی اوس ددی ښوارلس کلن جهاد په دوران کی دحزب او جمعیت تر منځ نزاکتونه ، برخوردونه ، جگړی او بالاخره دیوه بل دتباهی تر سرحده نبنتی گورم داسی راته ښکاری چی په دوی هم دهمدی دووتنو ړندوکانه شوی .

حزب او جمعیت دواړه دشك پرته چی دجهادی گوندونو تر ټولو قوی گوندونه دی او دځینو شخصی نزاکتونه پرته یی اهداف او مقاصد هم یودی ، نوځه شوی چی دوی همدا نزاکتونه او شخصی سلیقی دی تردی حده راورسیږی چی دیوه بل تباهی ته ملاراوتړی .

دښوارلس کلن جهاد په دوران کی که د دوی تر منځ کومی وړی یا غټی نښتی شوی هغه دومره دردوونکی نه وی اوس چی گوری دوی په خپله دځان تباهی گوری او مخه یی نه نیسی سړی ته دهمدی ړندو کیسه سترگو ، سترگوته کیږی .

حقیقت خو دادی او هر سړی هم پری پوهیږی چی کله داسلام دښمنان وپوهیدل چی افغانستان کی همدا دوه گوندونه ورځ په ورځ دخلکو په مینځ کی ریښی ځغلوی او ددی ویره شته چی دوی دروسانو تر وتلو وروسته دقدرت واگی په لاس کی ونیسی نو په دی لټه کی شول چی کوم منافق پیداکړی چی دواړه په څپیړی ووهی او دواړو ړاندو شخصی او سلیقوی نزاکتونه لاس او گریوان کیدوته اړکړی .

اوس سره ددی چی زیات کسان ددوی دواړو ړندوتر منځ مینځگړیتوب کوی هغه څه ځای نه نیسی اونه دوی پردی پوهیږی چی کوم دریم منافق موږ لاس اوگریوان کیدو ته اړویستی یو .

دا منافق به همدا کمونستان او ددوی باداران وی ځکه ددوی دبادارانو گټی ایجابوی چی باید په افغانستان کی مستحکم اسلامی حکومت رانشی

خو افسوس چی دوی به کله دړندوپه شان پوهیږی چی موږ بل چاپه جگړه اچولی یو او یوه بل سره به غاړه غړی کیږی .

قیام ملی یا دسیسه ء . . .

نگاه رزمی آنقدر توانایی ندارند که از مزار شریف بر خاسته کابل را بمبارد کنند .

این شرکت فعال قوای اسلام کریموف در جنگ فعلی کمونست ملیشه های دوستم علیه دولت اسلامی ، از آنجا قابل توجیه است که از میان کمونستهای آسیای میانه ، اسلام کریموف از همه بیشتر از انقلاب اسلامی افغانستان هراس دارد واین هراس خودرا بارها اعلان کرده واظهار نموده است که با تمام قوا از نفوذ اسلام در آسیای میانه جلوگیری خواهد کرد .

دوستم ملحد وجوه مشترك زیادی با اسلام کریموف دارد ، چه هردو کمونست وکافر وهردو ازیك نژاد وهردو دشمن سر سخت اسلام هستند وهردودشمنی خودرا با اسلام باربار اعلان کرده اند .

قوای اسلام کریموف ودوستم مشترکا در جنگ کمونستهای تاجکستان علیه دولت مسلمانان در آنکشور، جنگیدند ودر سرنگونی آن ونصب دولت کمونستی نقش عمده بازی کردند.

در باز فرستادن وتسلیم مهاجرین مسلمان تاجکی به حکومت کمونستی تاجکستان نیز دوستم رول داشت وآنهارا بزور به چنگال رفقای کمونست خود به تاجکستان می سپرد ودر پهلوی آن از عملیات مجاهدین تاجك بر مواضع دولت کمونستی از داخل خاك افغانستان نیز جلوگیری میکرد واساسا نزاع مجاهدین کندز با دوستم بر سر مسئلهء شیرخان بندر که به پاکسازی آن توسط مجاهدین ازوجود ملیشه های کافر انجامید ، نیز بخاطر همین موضوع بود .

بپاس این همکاری دوستم ورفقای کمونستش به کمونستهای آسیای میانه ، آنها بخصوص اسلام کریموف کمکهای گزاف مالی ونظامی در اختیار دوستم می گذاشتند واینك ترس مشترك ازبکستان ، تاجکستان و روسیه که قوایش تاجکستان را اشغال کرده وحکومت دست نشاندهء کمونست خودرا حفاظت میکند وامریکا که نمایندگا نش بار ها با دوستم دیدار کرده - که آخرین آن دیدار راجین رافیل معاون وزارت خارجهء امریکا با دوستم بود - وطرح نابود ساختن انقلاب اسلامی ملت افغان را میریختند ، آری ! ترس مشترك اینهمه دشمنان سر سخت اسلام ، آنها را بر آن داشت که کمونست هاوملیشه های باقیمانده از حکومت نجیب را به کودتا علیه دولت اسلامی تشویق کنند ، تا باشد در افغانستان نیز مانند تاجکستان کمونستهای شکست خورده را بعداز سرنگونی، مجددا به قدرت برسانند .

بر هیچکسی از افراد ملت مومن ما پوشیده نیست که دستگاه های تبلیغاتی غرب در بزرگ ساختن دوستم وتبلیغات به نفع او هیچ فرصتی را ازدست ندادند ودولتهای غربی نیز بویژه دولت استعمار گر امریکا در حالیکه میبایست طبق ادعاها ووعده های شان در دوران تسلط روس بر کشور ما ، به آبادسازی این کشور ومرهم گزاری بر زخمهای ملت مجاهد ما توجه نشان دهند دست لطف به سر وروی دوستم کشیدند ودشمنی علیه ملت ما را آغاز کردند . پلان مشترك روس وامریکا وکمونستهای آسیای میانه این بود که در جمهوری های مسلمان نشین آسیای میانه از رشد اسلام وقیام حکومت های اسلامی جلو گیری نمایند وبرای این کار مناسب دیدند که تسلط روسها بر این جمهوری ها بر قرار باشد وروسها وامریکائیها که وجود کمونستهارا در ماسکو نمیتوانند تحمل کنند در کشور های آسیای میانه به تقویهء مشترك کمونستها متفق شدند وبهمین دلیل امریکا نه تنها بر اشغال تاجکستان توسط قوای روسی اعتراض نکرد بلکه پیشنهاد نمودکه این قوا تحت پرچم ملل متحد قرار بگیرند تا لشکر کشی روسها به تاجکستان مشروعیت پیداکند ..

با وجود تطبیق اینهمه دسائس ، امریکائی ها وروسها واسلام کریموف ویارانش خطرجدی را از انقلاب اسلامی افغانستان احساس میکردند ، لذا پلان مشترکی را طرح کردند وجنگ خونین فعلی را علیه انقلاب اسلامی وملت مومن ما آغاز نمودند وانشاء الله این دسیسهء مشترك کفار علیه انقلاب اسلامی که توطئه ئی است بین المللی مثل سائر دسائس آنها ناکام خواهد شد وگلیم گلیم جمع های شیطان وکمونستهای کافر وفتنه گر بر چیده خواهد شد .

د آسمائی . . .

او دشاه توجه به یی ځان ته جلبوله، دنقد انعام مستحق شی او همداسی به هم وشو - چاچی په کار کی تعطل او تعلل نه کاوه او دزړه له کومی یی کار مخ په وړاندی بیوه دشاه دشاطرانو په سپارښت دشاه له پلوه دانعام مستحق به شو... او چاچی په کار کی سستی او کاهلی نه کار اخیستی و او پادشاه تر نظر لاندی به یی داسی کاوه نو سربه یی ورته غوڅاوه او ددیوال په پتښنه کی به یی کیښوده او ددیوال جزبه یی گرځاوه... خدای خبر چی داد جبر داستان به څومره حقیقت لری او یابه هسی په اوتو بوتو ولاړه افسانه وی ، مگر دهماغو ظالمو، جابرو او کافرو بادشاهانو دوه ډوله رغنده اوجوړوونکی کارنامی ښیی : یو داچی هغوی دخارجی دښمنانو په وړاندی دجگړی لپاره ښه مهارت درلود او بل داچی په هغوی کی دتخریب له جذبی نه دتعمیر جذبه څواکمنه او کوټلی وه...

خو موږ ددی تاریخی غږ پر سر څه کوو؟

دابالکل واضحه او ښکاره ده !

څکه که له یوه پلوه دهغه تاریخی حیثیت نه شو پیژندلای اوله بله اړخه هغه کسان چی ددی غره په لمنو، شاوخا سیمو او ورشوگانوکی ژوند کوی، یو خو دهغوی ژوند، مال او ناموس په خطر کی دی او بل دا پیرزوینه هم نه لرو چی دهغوی ختین کوروته پر خپل حال پاتی شی دتخریب جذبه مو دتعمیر پر جذبی غلبه موندلی په ورانولو ښه پوهیږی نسبت جوړولو ته او یا داتاریخی غر مو دخپلو ورونو دوژلو، ځپلو او ځغلولو لپاره دمورچو په ډول تر استعمال لاندی نیولی، نه دخارجی دښمن دیرغلونو دمخنیوی لپاره...

اوس نو قضاوت به تاته پریږدم قاضی صیب چی موږ ډیر وروسته پاتی یو او که کوشانیان.... موږ ډیر قساوت لرو که هغوی؟ موږ پر خپل هیواد او هیواد والو ډیر زړه سواندی یو او که هغوی وو؟ نور به څه نه وایم ... خو زما وروڼو ته ووایه چی دفاسدو شاهانو په شان کله چی ښار ته ننوځی ښار دی نه ورانوی، خلك دی نه وژنی، کورونه دی نه ورانوی او کنه .. « پیدا کړی خدا دسر دپاسه سردی»!!!

دسر مقالی پاتی

پولو کی هغه جنایات تر سره کړی چی تاریخ یی ساری نشی ښودلای.

هوا کمونست روسان، داحقیقت ټولو ته د لمر په شان څرگندی چی د ۱۹۱۷ کال داکتوبر په اصطلاح له انقلاب نه وروسته روسی کمونستانو دمنځنی آسیا په اسلامی هیوادونو داسی حالات راوستل چی ۱۷ ملیونه مسلمانان، څوك دروسی کمونستی پوځیانو دمرمیو تر باران لاندی، څوك دسایبریا په بیگارکمپونو کی، څوك دجبری کډو په ترڅ کی او څوك دلوږی او فرار له لامله دآمو په سیند کی غرق او ووژل شول، او دا صرف ددی لپاره چی دمنځنی آسیا اوسیدونکی مسلمانان دی او همدغه اسلام او مسلمانی دهغوی جرم و چی دکمونستانو دغضب په څپو کی دخس او خاشاك په شان و بهیدل.. همدارنگه دختیځ اروپا لړکی مسلمانان هم دکمونستانو له غضبه په امن کی پاتی نشول او په ډله ایزه توگه ووژل شول...

هوا همدغه کمونستان وو چی دڅو خونړیو کودتاوو نه وروسته چی په افغانستان کی ددوی په مرسته ددوی دگوډاگیانو په موفقیت سره سرته ورساوه، بالآخره دوی په خپله (روسی کمونستان) زموږ پر هیواد پوځی یرغل وکړ- البته په دی هیله چی افغانستان هم دروسی امپراتوری یو ایالت او جغرافیایی جز و گرځی دهمدغو کمونستانو داسلام دښمنی په نتیجه کی ١٤ کاله جنگ زموږ دملت او هیواد ټولی شتمنی ولوټلی، ټول هیواد په یوه هیبتناکه کنډواله بدل شو - په دی جنگ کی چی داسلام او کمونیزم جنگ و زموږ دهیواد تقریبا دوه ملیونه نفوس په شهادت ورسیدل، په ملیونونو خلك مهاجر شول، معیوبان شول، لنډه داچی ددی ملت ټولی عمرانی او اقتصادی هیلی دخاوری څلی شوی...

په دی کی دهیڅ تردید ځای نشته او دا بیخی بدیهی خبره ده چی زموږ ملت په ټولیزه کی مسلمان ملت دی له خپل دین او عقیدی سره داسی کلکی اړیکی لری لکه روح یی چی دجسد سره لری، همدغه مسلمان ملت ١٤ کاله له همدغو کمونستانو سره جنگیدلی... داچی دکمونستانو حکومت ړنگ شو او مجاهدینو دهیواد سیاسی چاری په لاس کی ونیولی او کمونستانو ته عمومی عفو اعلان شوه دادجهادی قیادت اولنی اشتباه وه - ځکه چی کمونستان داسلام او بشریت دښمنان دی، مرتد شوی دی او ددوی دارتداد کیفیت داسی نه دی چی تر دری ورځو پوری بندی شی او که یی پښیمانی و نه ښوده او توبه یی ونکړه باید ووژل شی...

ددوی ارتداد علمی او فکری ارتدادو، دوی باید یی له حبسه وژل شوی وای، او پرته له دی دوی دټول هیواد دورانولو- ددوه ملیونو انسانانو دوژلو- دیوملیون کسانو دمعیوبولو جنگی مجرمان وو- دوی ددی څوارلسو کلونو په دوران کی - هیواد- په عمرانی لحاظ یوه پیړی شاته غورځولی و، نو دوی ته دعمومی عفوی پر ځای - بنابی اعدام تجویز شوی وای - دا یوه اشتباه وه چی همدغو اسلام دښمنو مجرمانو ته عفو اعلان شوه، بله اشتباه داوشوه چی ډیر کسان یی داسلامی دولت له تښکیلات نه وروسته هم په خپلو پخوانیو رسمی وظایفو کی پاتی شول... تر هغه وروسته ددوی کار هم لکه دپخوا په شان دهمدغه هیواد تباهی، بربادی او دافغانستان داوسیدونکو وژل او لوټل و - همدغوی و چی دمجاهدینو خپلمنځی جنگونو ته یی لمن واهه او تردی نږدیو پوری دخلکو په څورولو بوخت و.

بالآخره همدغه کمونستان وو چی دجدی په یوولسمه داسلامی دولت دپرځولو او دهغه پر ځای دکمونست رژیم دبیا احیاءاو قیام لپاره دکودتا په نیت دکابل ښار په مختلفو مهمو نظامی سیمو باندی یرغل وکړ او کابل یو ځل بیا دجنگ په سره بټی بدل شو په زرگونو مسلمانان ووژل شول، دوینو لښتی و بهیدل او یو ځل بیا ددی هیواد پر بچوړودازمیښتونو لوی ، لوی غرونه را ښکته شول.

هوا زموږ داسلامی انقلاب پیلامه هم دهمدغو کمونستانو دنابودولو لپاره په مسلحانه جنگ شوی وه، پایله یی هم باید دهمدغو کمونستانو په نابودولو شوی وای... نو هغه وخت موږ کولای شوای چی دډیرو لړونزاکتونو په تحمل سره اسلامی حکومت په ښښو درولی وای. مگر داسی ونشو.

څرنگه چی دکمونستانو او دهغوی دملیشو ددی وروستی نوغی پسی داسلامی دولت له پلوه ددوی پر ضد دجهاد اعلان شوی، نو سایی چی دا جهاد دباطل تر کاملی تصفیی پوری ادامه پیداکړی او اسلام هم همدغه ټکی باندی ټینگار کوی، ځکه رسول کریم صلی الله علیه وسلم فرمایی: چی جهاد دقیامت تر ورځی ادامه لری ظالم او عادل واکمن نشی کولای هغه له منځه یوسی.... بناء موږ کله کولای شو دهغه مسلمان په صفت چی څوارلس کاله مودکفر او کمونیزم پر ضد مسلحانه جنگ کړی - کله او له کومه دا جواز شته چی له کمونستانو سره بیا داوربند پر قرار دادونو متفق شو، اوربند ومنو...

او که خدای مکړه دا کار وشو ، او موږ دی ته تیار شو چی له کمونستانو او دهغوی له ملیشو سره سوله وکړو او پر اوربند متفق شو. نودابه زموږ هغه لویه اشتباه وی چی بیا به دجبران لپاره یی هیڅ چانس نشو ترلاسه کولای - او ددی اسلامی سپیڅلی انقلاب دناکامی مسؤولیت به مستقیما موږ ته متوجه وی ... کیدای شی چی داد الله تعالی وروستی ازمیښت وی چی زموږ پر ملت یی راوستی او حتمی بری مو په دی کی وی چی وسله نوره پرمځکه کښنیږدو- نوراحی له کمونستانو سره سوله مه کوی - او له دوی سره سوله او اوربند یعنی څه؟ ایا کیدای شی داسلام او مسلمانانو له ازلی دښمنانو سره پخلاشو او له هغوی سره ددوستی لاسونه ورکړو؟ خدای جل جلاله دی موږ ددنیا او آخرت له خسران څخه وساتی.

(آمین)

در حاشیهء خبر ها

گرفتم اینکه زمین وزمان بکام تو شد !!

منابع خبری حزب اسلامی پیشنهادات به اصطلاح شورای هماهنگی انقلاب برای صلح پایدار ودائمی راعلان نمود . رادیو B.B.Cنیز قبلا خبر داده بود که همایون جریر به نمایندگی از حزب اسلامی وهمایون فوزی به نمایندگی از ملیشه های دوستم اعلام داشتند که حاضر اند بر سر برقراری یك صلح دایمی با استاد ربانی واحمدشاه مسعود مذاکره نمایندوشهادت ارگان نشراتی حزب اسلامی این پیشنهادات را دراستعفای رئیس جمهوروصدراعظم خلاصه کرد ودرضمن خاطر نشان ساخت که از بوجود آمدن یك حکومت مؤقت تحت ریاست صبغت الله مجددی استقبال خواهد کرد .

درین تبصره قصد ما به بحث مفصل ر وی گذشتهء روابط میان حکمتیار ومجددی نیست فقط به اشاراتی چند اکتفا میشود .

وقتی یکی از قوماندانان مشهور حزب اسلامی ازحکمتیار آرزده شد برای آخرین بار به دیدار حکمتیار رفت وچون مذاکرهء وی با حکمتیار به نتیجه نرسید ازوی پرسید : حکمتیار صاحب ! شما از رهبران مجاهدین بیش از همه از کدام یك نفرت دارید ؟

حکمتیار بدون درنگ گفت : از مجددی !

قوماندان دست بسوی حکمتیار دراز کرد وگفت :

خدا حافظ ! این آخرین دیدارماست ومن همین امروزغرض بیعت بدیدار حضرت صاحب مجددی خواهم رفت ! البته او همین کار را هم کرد.

این تنها موردی نیست که حکمتیار از مجددی ابراز انزجار ونفرت نموده است . در طول سالهای جهاد مجددی هیچگاه واز هیچ فرصتی از حمله به حکمتیار خودداری نمی ورزید وبه همین علت وقتی مجددی بعداز سقوط رژیم نجیب بعنوان رئیس جمهور مؤقت عازم کابل شد نخستین فریاد اعتراض علیه وی از طرف حکمتیار بلند شد . مجددی صاحب بعنوان نخستین رئیس جمهور بعداز سرنگونی رژیم نجیب از همان اولین روز رسیدن به کابل تلاش نمود تا حکومت مؤقت دوماهه خودرا به حکومت دایمی مبدل سازد . او برای رسیدن به این هدف هر آنچه در توان نداشت انجام داد . دوستم را رتبهء سترجنرالی داد وبه وی لقب مجاهد کبیر بخشید زیرا در طول دوران جهاد وی نتوانست حتی یك جبهه کوچك ومنظم از مجاهدین را بوجود آورد وبه همین علت یکی از رهبران مجاهدین در مورد تنظیم به اصطلاح جهادی حضرت صاحب گفته بود که: در افغانستان قبر هندو وجبههء حضرت را کسی به چشم ندیده است !!

مجددی می خواست با قرار گرفتن در کنار دوستم از (مجاهد کبیر !!) برای تداوم سلطهء خود سود ببرد وی به این کار موفق نشد ودشنام گویان چوکی ریاست دولت را ترك گفت وبا بار سنگینی ازقالین ها ووسایل غنیمتی(!) از ارگ دوباره به پشاور بازگشت !

بعداز آن جریان حکمتیارو مجددی یعنی دودشمن دیرین به دو دوست همسنگر مبدل شدند . معلوم است که فقط یك وجه مشترك درین پیوند وجود دارد وآن نیز مخالفت با دولت کابل است . درین جریان دوستم میداند که برای گرفتن قیافهء جهادی برهبری یك رهبر از میان هفت رهبر مجاهدین ضرورت دارد وضعیف ترین وبی اراده ترین آنان نیزمجددی است . حزب اسلامی هم با این خواست دوستم موافقت نموده تا ملیشه هارا به جنگ با دولت وادار سازد تا در تحول بعدی (اگر تحولی بمیان آید) مجددی دوباره بر مسند قدرت قرار گیرد وحاجی دوستم وزیر دفاع مجددی شود . اما مشکل حکمتیار از همین جا با مجددی آغاز میشود . اگر فرضا چنین شود مجددی دوباره همان آهنگ های کهنه را ساز خواهد کرد که در اسلام رئیس جمهوری مؤقت وجود ندارد ومن برای ابد مالك الرقاب این خطه خواهم بود وبار دیگر بقول معروف (روز از نو روزی ا ز نو) . از حزب اصرار واز مجددی انکار کناره گیری از قدرت واین بار دوستم هم در کنار مجددی آمادهء جنگ وباز هم حکمتیار میماند وداغ حسرت رسیدن به قدرت ومردم وحسرت رسیدن به صلح وامنیت !!

جنگهای اخیر تقریباً یکصد هزار نفر را...

از روزیکه ملیشه های جنایتکار وبقایای رژیم کمونستی سابق جنگ علیه ملت مسلمان افغانستان را آغازکرده اند ، مردم مظلوم کابل به پیمانهء گسترده یی دست به هجرت زده ودرعالمی از مشکلات ودربدری به پاکستان پناهنده شده اند .

حکومت پاکستان برای اسکان واعا شهء این مهاجرین تازه وارد ترتیباتی اتخاذ کرده واکثر آنها را در کمپهای مهاجرین سابق از قبیل کمپ ناصر باغ اسکان داده است .

برای این تازه واردان از طرف مقامات پاکستانی مواد امدادی نیز توزیع می گردد.

دکمونستو ملیشو د درندو ډزو له امله
دپل خشتی جامع جومات شهید شو

داتحاد اسلامی خبریال- مرغومی / ۲۲:

داتحاد اسلامی اونیزی خبریال دکابل ښار څخه خبر راکوی چی داوربند دختمیدو سره جوخت کمونستو ملیشو یوځل بیا دکابل داستوګنوسیمی دخپلو درندو وسلو ترډزو لاندی ونیولی چی په ترڅ کی دکابل دتاریخی ښار زیاتی ودانی ویجاړی او اور واخیست خبر زیاتوی : ددی ډزو په ترڅ کی دپل خشتی تاریخی جومات باندی هم څو ګولی ولګیدی چی په ترڅ کی ئې یوه مناره شهیده اوځینو برخویی اور واخیست

خبر په پای کی لیکی جګړه اوس هم دبالاحصار او مرنجان تپی شاوخوا ته روانه ده او انشاء الله ډیر زر به وطنوال دکمونستو ملیشود له مینځه تلو خبر واوری.

جنگ بین مجاهدین وکمونستهادر کابل به شدت جریان دارد

٤ شنبه (۲۲قوس ۷۲):

خبر نگار جریدهء اتحاد اسلامی از صحنهء جنگ در کابل خبر میدهد که جنگ بین مجاهدین وکمونستها به شدت جریان دارد – تلفات این جنگ به ده ها تن رسیده وتا اکنون اضافه از شصت هزارِ تن مجبور به ترك کابل شده وبه پاکستان وننگرهار هجرت نموده اند – طی این جنگها ملیشه های کمونست خانه های مسکونی مردم را به کمال قساوت وبی رحمی بمبارد می کنند ، مردم بی دفاع را درمکروریان کهنه گروگان گرفته اند ونمی گذارندکه از خانه های شان خارج شوند.. علاوه بر آن که ملیشه ها منازل مسکونی مردم را بمباران میکنند ، مسجد پل خشتی را هم هدف راکت قرار داده به شهادت رساندند.. ستون های غلیظ دودوآتش از چندین ناحیهٔشهر کابل بالا شده وفضارا یکسره پوشانده است .. مورال رزمی مجاهدین بلند است ونقاط مهم واستراتیژیك را از لوث ملیشه های کمونست پاك کرده اند وپوسته های مهم شان را فتح نموده اند وتا اکنون مجاهدین درحال پیشرفت هستند ..

دایرانی هیئت مشر داسلامی دولت له جمهوررئیس برهان الدین «ربانی» سره وکتل

داتحاد اسلامی خبر یال دمرغومی ۲۲/ :

دایران داسلامی جمهوریت دهیئت مشر سید ابراهیم طاهریان چی غواړی دمجاهدینو تر منځ روغی ، جوړی او سولی راوستو په لاره کی ونډه واخلی داسلامی دولت له جمهور رئیس برهان الدین «ربانی» سره لیدلی .

خبر زیاتوی هیئت دځان سره دایران دجمهوررئیس علی اکبر هاشمی« رفسنجانی »پیغام هم درلود چی استاد برهان الدین «ربانی » ته یی وسپاره

خبر په پای لیکی همدارنګه دسولی دنورو هیئتونو سر بیره قاضی حسین احمد دجماعت اسلامی مشرهم ویلی چی دی دافغانی مشرانو سره په تماس کی دی اودسولی راوستو په لاره کی به خپله ونډه سرته ورسوی .

مژده به علاقمندان کتاب

کتاب فقه آسان (جلد اول)

تألیف محمد یوسف اصلاحی

ترجمهء بهاء الدین ضیایی

که-کتابی است حاوی مسایل فقهی وبه زبان بسیار روان ، ساده وبلیغ ترجمه شده به قطع وصحافت زیبا ازچاپ برآمده است .

علاقمندان کتاب میتوانند غرض استفاده از این کتاب به مراجع ذیل رجوع نمایند :

۱- یونیورستی بك اجنسی واقع درخیبر بازار

۲- کتاب فروشی خاور واقع در شاهین تاون

۳ - صبورلایزر پرنتنگ واقع در گل حاجی پلازه

هفته نامهء
اتحاد اسلامی
بیانگر آرمان اتحاد اسلامی افغانستان
صاحب امتیاز: اتحاد اسلامی افغانستان
سال تأسیس: عقرب ۱۳٦٤ هـ ش
ناشر: بخش فرهنگی ریاست دعوت و ارشاد
آدرس: کابل - وزیر اکبر خان مینه - روبروی مسجد جامع
آدرس پستی درپشاور:
G.P.O. Box (786)
PESHAWAR - PAKISTAN